

[Glensgård]

sal ned i kælderen vil Karl Hjortnæs-stemplet såmænd ikke tage skade af, så det har altså været inde i knuseriet derinde.

Så kan man sige, jeg kunne fremsætte en klage over det, men den generelle ting, der sker, er, at emballagen konstant er rykket i stykker, og det kan jeg bevidne. Jeg modtager ca. 4 postpakker om ugen i forbindelse med mit job i landsskatteretten; endnu har vi nået at få alle bilagene frem, men det sker af og til, at de kommer i lidt forskellig orden, fordi de kommer i en plasticpose, og det er et forfærdeligt knoklearbejde at skulle sidde og flytte alle disse bilag rundt i folks eget selvangivelsessystem, fordi de har været igennem pakkeknuseren. Derfor må jeg sige, at hvis ikke der sker noget på dette punkt, må vi spørge postvæsenet, om det er en så stor misforståelse, at vi skal smide pakkeknuseren i hovedet af firmaet Boy – eller hvad skal vi gøre? Det er et af de forhold, som jeg mener er årsag til, at postvæsenet har fået de skældud, det har fået.

Men vi skal selvfølgelig også se på noget af det positive ved postvæsenet: vi har da fået lov at beholde de røde uniformer, og vi har også fået lov at beholde posthornet – jeg ved ikke, om vi har noget at trutte i, men vi har da indtil nu fået lov til at beholde det. Man kan sige, at det ikke betyder noget, om vi har posthornet eller ej. Nej, det gør det ikke, men det er et spørgsmål, om de mennesker, som går og arbejder med det til hverdag, ikke føler et eller andet over for den virksomhed, som nu er markeret i form af røde uniformer og et posthorn. Jeg kan i hvert tilfælde sige, at dengang man fjernede vingehjulet i DSB, forsvandt servicen og ansvarsfølelsen hos de ansatte også, for nu var det moderne tider og nye måder at arbejde på. Jeg vil altså håbe, at man holder ved de gamle kendetegn, for de er altså samlingspunkter.

Naturligvis kan det gøres langt bedre. Naturligvis foregår der en masse i post- og telegrafvæsenet, som burde foretages på en anden måde, men det er jo så nemt for os at kritisere post- og telegrafvæsenet, fordi de har kinesere ansat i post- og telegrafvæsenets bygning her i København. Det er jo egentlig ikke post- og telegrafvæsenets skyld, for hvordan skal man få andet, når man kun betaler 34,55 kr. i timen indtil 1. marts og fra 1. marts 35,75 kr.? Man må ikke betale mere

ifølge det system, post- og telegrafvæsenet lever i. Derfor skal politikerne selvfølgelig tage fat på det system og sørge for, at post- og telegrafvæsenet får rimelige arbejdsbetin- gelser, således at vi altså kan få ansat en fornuftig erhvervsmand til at lede post- og telegrafvæsenets sorteringsbygning og dermed også give ham frie muligheder for at ansætte folk til en løn, som man kan regne med tiltrækker folk med en vis kompetence.

Hvad er det, der sker i post- og telegrafvæsenet i øjeblikket? Ja, man får folk ind til 34,55 kr. i timen, og det første, man siger til dem, er: her i bygningen må man af sikkerhedsmæssige grunde gå med pandebånd, ellers får I håret ned i transportøren. Det er jo det, der rent faktisk er sket derovre: når vi har haft disse stop for pakker her i julen, er det, fordi kineserne har været der. Nu går kinesere normalt ikke med så langt hår, men den slags kinesere, vi har i København, går med det lange hår. Jeg kan se, at der er en enkelt af dem, der er blevet klippet, men bortset fra ham har hovedparten af dem en eller anden form for lang og stor hårpragt.

Vi skal altså dele P&Ts aktiviteter op i to. Vi skal sige: er vi tilfreds med serviceniveauet? Ja, vi er ovenud tilfreds med serviceniveauet. Er vi tilfreds med den måde, man arbejder på? Nej, det er vi ikke. Men det tror vi altså delvis skyldes det system, som P&T rent faktisk fungerer under.

Vi tror ikke på, at det vil gavne P&T at få ansat en hel masse flere tjenestemænd; det er ikke vejen ud af P&Ts problemer. P&T skal naturligvis drives som en moderne virksomhed, men vi behøver ikke at lave et nyt koncessioneret selskab, vi kan udmærket lave P&Ts organisation om, således at den får friere hænder. Men naturligvis ikke så frie hænder, at man får lov til at gentage posthusskandalen; det vil være helt forkert. Når jeg siger gentage posthusskandalen, er dette ikke en kritik af P&T, men en kritik af politikerne her på Christiansborg, for man har ganske simpelt ladet P&T dalre videre uden at råbe vagt i gevær i tide. Nu har vi dog fået en rapport fra rigsrevisionen, som gør, at vi har fået ændret beslutningsproce- sen således, at det ikke er muligt for en enkelt organisation bare at køre deruda' uden at vende tilbage til politikerne.